

Η ΕΚΛΟΓΗ, Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, συνελθοῦσα εἰς συνεδρίαν τὴν 11ην Σεπτεμβρίου 2008, ἐξέλεξεν, εἰσηγήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πάφου κ. Γεωργίου, ὡς βοηθόν αὐτοῦ Ἐπίσκοπον, τόν Ἀρχιμανδρίτην Νεκτάριον Σπύρου ὑπὸ τόν τίτλον τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης.

Τό μήνυμα διά τὴν ἐκλογὴν του ἔγινεν ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ Ἀπ. Ἰωάννου Θεολόγου Λευκωσίας. Κρουομένων τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς κατῆλθον ἐν πομπῇ εἰς τόν ναόν καί, εἰσελθόντες εἰς αὐτόν διὰ τῆς νοτίας θύρας, κατηνύνησαν εἰς τό ἱερόν βῆμα διά τὴν ὑπογραφήν τῆς Κανονικῆς Πράξεως τῆς ἐκλογῆς. Τῆς τελετῆς προέστη ὁ Α' τῇ τάξει Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος, ὁ δέ Β' τῇ τάξει Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος ἀνέγνωσεν ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὴν Κανονικὴν Πρᾶξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεγράφη αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Ἀρχιερέων ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Αὕτη δ' εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Κανονική Πράξις
ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης
τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου Σπύρου.

Τῆς Ἱερᾶς Χωρεπισκοπῆς Ἀρσινόης, ἀπὸ τῆς 29ης Δεκεμβρίου 2006 ποιμένος καὶ προστάτου ἐπιδεομένης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ τέως προεστῶτος Χωρεπισκόπου Γεωργίου ἐκλεγέντος εἰς τὸν Ἀγιώτατον Μητροπολιτικὸν Θρόνον Πάφου, ἡμεῖς, οἱ τὴν Ἱεράν συγκροτοῦντες Σύνοδον τῆς Ἀγιωτάτης ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίας, συνελθόντες ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ ναῶ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν Λευκωσίᾳ, σήμερον, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Πέμπτη καὶ μηνὸς Σεπτεμβρίου δεκάτῃ πρώτῃ τοῦ δισχιλιοστοῦ καὶ ὀγδόου σωτηρίου ἔτους, ἐψηφίσαμεν ὡς Χωρεπίσκοπον Ἀρσινόης τὸν ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου Γεωργίου προταθέντα Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Νεκτάριον Σπύρου, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης διακονίας κατάλληλον.

Εἰς οὖν τούτου ὑπόμνησιν καὶ ἐγένετο ἡ παροῦσα Κανονική Πράξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ ἐν τῷ Κώδικι τῶν Ὑπομνημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ο ΚΙΤΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

† Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΚΥΚΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
 † Ο ΤΑΜΑΣΟΥ ΗΣΑΪΑΣ
 † Ο ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ
 † Ο ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
 † Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ
 † Ο ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
 † Ο ΧΥΤΡΩΝ ΛΕΟΝΤΙΟΣ
 † Ο ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Μετά ταῦτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξῆλθον εἰς τόν κυρίως ναόν καί κατέλαβον τά ἐν αὐτῷ στασίδια αὐτῶν.

Κληθεῖς, ἐν τῷ μεταξύ, διά τοῦ Λαμπαδούχου καί προηγούμενου τούτου, κατῆλθεν ὁ Ἐφηφισμένος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης, φέρων σταυρόν καί ἐπανωκαλύμμαυχον. Εἰσελθὼν δέ διά τῆς νοτίας θύρας τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ἡσπάσθη τήν δεξιάν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί εἰσῆλθεν εἰς τό ἱερόν βῆμα διά τήν τελετήν τοῦ Μηνύματος.

Τοῦ Ἐφηφισμένου Χωρεπισκόπου ἱσταμένου ἔμπροσθεν τῆς Ὡραίας Πύλης, προσῆλθεν ὁ Λαμπαδοῦχος καί ἀνήγγειλεν αὐτῷ τήν ἐκλογήν αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς:

«Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλεξαμένης τήν Ὑμετέραν Θεοφιλίαν Χωρεπίσκοπον Ἀρσινόης, ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Χρυσοστόμου, εὐαγγελίζομαί σοι τήν ἐκλογήν τούτην».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐφηφισμένος Χωρεπίσκοπος ἀνέγνωσε τήν νενομισμένην Εὐχαριστίαν, προὑπογράψας ταύτην ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς. Αὕτη δ' εἶχεν ὡς ἔπεται:

«Εὐγνωμόνως ἐνωτισθεῖς τό ἄγγελμα τῆς, Θεοῦ συγ-

καταβάσει, ἐκλογῆς μου ὡς Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης, εὐχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καί τοῖς Σεβασμιωτάτοις καί Θεοφιλεστάτοις Ἀρχιερεῦσιν ἐπὶ τῇ περὶ ἐμοῦ εὐμενεῖ κρίσει καί ψήφῳ.

Κλίνων τόν αὐχένα καί ἀποδεχόμενος τήν ἐκλογήν, ἐξαίτουμαι τάς εὐχάς Ὑμῶν πρὸς τόν Οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καί Κυβερνήτην, ὅπως φωτίζη με, καθοδηγῇ καί ἐνισχύῃ πρὸς εὐδόκιμον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱερωτάτου καθήκοντος καί δικαίωσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 2008.

† Ὁ Ἐψηφισμένος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ».

Εἵτα ἀνῆλθον πάντες ἐν πομπῇ εἰς τό Μέγα Συνοδικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐνθα ὁ Ἐψηφισμένος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης ἐδέχθη τάς συγχαρητηρίου εὐχάς τῶν παρισταμένων.

Κατά τήν θείαν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς 14ης Σεπτεμβρίου 2008, ἐν τῷ ἱ. ναῷ Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Παλουριωτίσσης, ἐγένετο ἡ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ Χωρεπισκόπου Ἀρσινόης Νεκταρίου, κατά τήν ἐν τῷ Μ. Εὐχολογίῳ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Τυπικήν Διάταξιν. Συνελειτούργησαν πρὸς τοῦτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Μητροπολίτες Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας, Λεμεσοῦ, Μόρφου, Κωνσταντίας, Ναυκράτιδος καί Βόστρων καί οἱ Ἐπίσκοποι Νεαπόλεως, Μεσαορίας, Χύτρων καί Ἀμαθοῦντος.

Μετά τήν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν, ὁ Μακαριώτατος, ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ Θρόνου, ἐνεχείρισεν εἰς τόν νεοχειροτονηθέντα, εὐρισκόμενον ἔναντι Αὐτοῦ, τήν Ἀρχιερατικὴν Ράβδον καί ἐπέθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τήν Ἀρχιε-

ρατικήν Μίτραν. Εἶτα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν αὐτόν διὰ τῶν ἐξῆς:

« Θεοφιλέστατε καί προσφιλέστατέ μοι ἀδελφέ, Χωρεπίσκοπε Ἀρσινόης κ. Νεκτάριε,

Ἡ ἔνθεη χαρά τήν ὁποία ἐδοκίμασε ὁ Προφήτης Συμεών, ὅτε ἐδέχθη «ἐν ἀγκάλαις» τόν Σωτῆρα Χριστό, αἰσθάνομαι ὅτι πλημμυρίζει σήμερον καί τή δική μου ψυχή καί νομίζω ὅτι δικαιούμαι κι ἐγώ νά ἀναφωνήσω, μετ' αὐτοῦ, περιχαρής καί εὐγνώμων πρός τόν Κύριο: «Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τήν συμπλήρωσιν ὅλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπαρχιῶν».

Καί ὄντως, ἡγαπημένε ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ. Μέ τήν ἄνοδό Σου στόν τιμητικό θρόνο τῆς Χωρεπισκοπῆς Ἀρσινόης, ὀλοκληρώνω κι ἐγώ ἕνα ἀπό τούς ὑψηλόφρονas ἐκκλησιαστικούς μου ὁραματισμούς, τούς ὁποίους ἔθεσα κατὰ τούς μακρούς χρόνους τῆς ἱερατικῆς μου διακονίας.

Καί ἰδοῦ, σήμερον, ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέ ἀξιῶνει νά βλέπω τούς ὁραματισμούς αὐτούς νά γίνονται πραγματικότητα. Ἡ ψυχή μου δονεῖται ἀπό αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, τά ὁποῖα ἀπό κέντρου καρδίας ἐκφράζω πρός τόν Κύριο, πού μέ καταξίωσε τῆς πνευματικῆς αὐτῆς χαρᾶς.

Ναί, ἅγιε ἀδελφέ, εἰς χρόνο κατάλληλο, ἐβάδισες πρός τίς ὥραῖες Πύλες τοῦ Ἁγίου τῶν Ἁγίων καί ἀνῆλθες εἰς τόν ὑπερύψηλο τῆς ἱερωσύνης βαθμό, μέσω τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καί μέσα στό πνεῦμα τῆς μυστηριακῆς λαμπρότητας. Διό καί ἡ Χωρεπισκοπή Ἀρσινόης ἀποβάλλει σήμερον τόν τῆς χηρείας πέπλον καί ἐνδύεται τό ἔνδυμα τῆς χαρᾶς, καθ' ὅτι στό πρόσωπό Σου εὔρε τόν ἱκανό Ποιμένα καί Προεστῶτα, τόν δεξιόν οἰακοστρόφον καί τόν ἄξιον διάδοχον τοῦ τέως Ἀρσινόης καί νῦν Μητροπολίτου Πάφου κυρίου Γεωρ-

γίου.

Τῆς ἰδικῆς Σου χαρᾶς μέτοχοι εἴμεθα ὅλοι οἱ ἐν Κυρίῳ Συνοδικοί Ἀδελφοί Σου, οἱ ὅποιοι, ψήφοις θεηλάτοις, ὁμοφώνως Σέ ἀνέδειξαν στό τιμητικό τοῦτο ἐκκλησιαστικό ἀξίωμα. Ἰδιαιτέρως χαίρει καί ἀγάλλεται ὁ πνευματικός Σου Πατέρας καί συνεπίσκοπός Σου Μητροπολίτης Πάφου κύριος Γεώργιος, ὁ ὅποιος, ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς γνωριμίας σας, Σέ περιέβαλε μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη.

Ἄγιε Ἀδελφέ, ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ Σέ τοποθετεῖ δίπλα σ' ἓνα καταξιωμένο πνευματικῶς καί ἔμπειρο Ἱεράρχη, ὁ ὅποιος θά Σέ ἐμπνέει στήν ὑψηλή Σου ἀποστολή, θά Σέ στηρίζει καί θά Σέ ἐνισχύει στόν προκείμενο ἀγῶνά Σου, τόν ὅποιο ἀναλαμβάνεις ἀπό σήμερον.

Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι τά υἱικά πρός τόν πνευματικό Σου Πατέρα αἰσθήματα θά συντελέσουν, ὥστε νά ἀναπτυχθεῖ μία ἀγαστή καί καρποφόρα συνεργασία, ἡ ὁποία ἀφ' ἑνός μέν θά χαροποιεῖ ὅλους τούς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς Σου, ἀφ' ἑτέρου δέ θά ὁδηγεῖ τό ποίμνιό Σας εἰς νομάς σωτηρίους.

Ὑπεράγαν τιμητικό ἔργο ἀναλαμβάνεις ἀπό σήμερον, ἡγαπημένε Ἀδελφέ, ἀρχιερατικῆς τιμῆς ἀξιωθεῖς. Διά τοῦτο, ἐφεξῆς, συνεχῆς, ἐπίμονος καί ἀργαλέος ἀγών ἄς εἶναι ὁ ἀρχιερατικός Σου βίος. Ἡ πορεία Σου πρός τίς κορυφές τοῦ ἰδεώδους θά διέρχεται πολλάκις ἐν μέσῳ θλίψεων. Ἡ δέ ὁδός θά εἶναι στενή καί τεθλιμμένη, πλήρης ἀκανθῶν καί τριβόλων. Ἀλλά «μή δειλιάσης, μηδέ φοβηθῇς» (Ἰησοῦ Ναυῆ 1, 9). Ἰσχυε καί ἀνδρίζου. Βάλε τήν χειρά Σου ἐπὶ τό ἄροτρον, λάβε δρέπανον ἀνά χειρας καί εἵσελθε εἰς τόν λαχόντα Σοι πνευματικόν ἀγρόν τοῦ Κυρίου. Καί πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι μέ τή Χάρι τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἡ συγκομιδή θά εἶναι πλουσιοτάτη.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ ἀρετές τῆς πραότητος, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν Θεό, πού περικοσμοῦν τὸ πρόσωπό Σου, θά συντελέσουν ὥστε ν' ἀναδειχθεῖς ἄξιος τῆς ἱεραποστολῆς πού Σέ ἀναμένει.

Διὰ τοῦτο, κατὰ τὸ παράγγελμα τοῦ οὐρανοβάμονα Παύλου, «κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμισον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμία καὶ διδασχῇ..., νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ» (Β' Τιμ. 4, 2-5).

Θεοφιλέστατε Χωρεπίσκοπε Ἀρσινόης κύριε Νεκτάριε,

Ἀνέρχεσαι σήμερον, ἐν αἰσίαις ὥραις, τίς βαθμίδες τοῦ θρόνου τῆς Ἀρσινόης καὶ καθίστασαι διάδοχος ἀγίων ἀνδρῶν, ὅπως τοῦ Ἀρίστωνος, τοῦ Ἀρκαδίου, τοῦ Νίκωνος, τοῦ Φωτεινοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι διέλαμψαν μέ τίς χριστιανικές τους ἀρετές καὶ προσετέθησαν στό «νέφος τῶν ἀγίων καὶ τῶν μαρτύρων», πάνω στό ὁποῖο ἐδράζεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό γνώριζε, ὅτι χρέος ὑψηλό ἔχεις ἐνώπιόν Σου, νά τοὺς μιμηθεῖς καὶ νά ἀναδειχθεῖς ἀντάξιός αὐτῶν. Φάρος τηλαυγῆς, πρὸς ἐπιτυχία τοῦ στόχου Σου, ἅς εἶναι οἱ καθοδηγητικοὶ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Πρόσεχε οὖν ἑαυτῷ καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετό Σε Ἐπίσκοπον, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20, 28).

Καὶ νῦν περιπόθητε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ, Χωρεπίσκοπε Ἀρσινόης κύριε Νεκτάριε,

Ἀσπασμόν χριστιανικῆς ἀγάπης ἀπονέμοντες, ὑψοῦμεν χεῖρας ὑπτίας πρὸς τὸν οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν καὶ ἱκετεύομεν, ὅπως παρέχῃ πρὸς τὴν ὑμετέραν Θεοφιλίαν δαψιλῇ

τήν Θείαν Αὐτοῦ Χάριν καί ὅπως εὐλογῇ πλουσίως τά ποιμαντορικά Σου καθήκοντα.

Ἐχοντες βαθύτατη τήν πεποίθηση αὐτήν, προτρέπομε καί πάλιν πατρικῶς: Χώρει μετά πίστεως εἰς τόν προκείμενόν Σοι ἀγῶνα διά τήν πνευματική καλλιέργεια καί σωτηρία τοῦ ἐμπιστευθέντος Σοι Ποιμνίου.

Ἰδού αἱ ἄρourαι τῆς Ἀρσινόης λευκαί εἰσι πρός θερισμόν. «Ἐντεινε καί κατευοδοῦ» καί ἐπὶ ἔτη πλεῖστα ἀρχιεράτευε καί καρποφόρει, ἵνα, θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀξιωθῇς κατά τήν ἡμέραν τῆς κρίσεως τοῦ τῆς «δικαιοσύνης στεφάνου».

Ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἴησαν μετά Σοῦ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς Σου. Ἀμήν!».

Μετά τήν προσφώνησιν ὁ Μακαριώτατος κατῆλθε τοῦ Θρόνου καί ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτοῦ τόν νεοχειροτονηθέντα, ὁ ὁποῖος ἀπήγγειλεν ἀπ' αὐτοῦ τήν νενομισμένην ἀντιφώνησιν:

«Μακαριώτατε,
Σεπτῇ τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Σεβαστοί Πατέρες,
Λαέ τοῦ Θεοῦ,

Ἄπειρο τό ἔλεος καί ἀνεξιχνίαστες οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ καλεῖ σήμερον διά νά μέ καταστήσει Ἀρχιερέα καί Ποιμένα λογικῶν προβάτων. Ἐχοντας πάντοτε ἐπίγνωση τῆς ἀδυναμίας μου, προσφέρω τόν ἑαυτό μου στό Θεῖο θέλημα, ὑπακούοντας στή φωνή τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Καί ἰδού βρίσκομαι σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, ἔτοιμος, ζωσμένος τό λέντιον τῆς διακονίας, καί μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης εἰσέρχομαι στό μυστήριον τῆς

ἀγίας διακονίας ψυχῶν, εἰκόνων Θεοῦ.

Ἐξέρχομαι σήμερον ἐκ τῆς γῆς καί τῆς συγγενείας μου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καί πορεύομαι στήν ἁγιοτόκο ἐπισκοπή Ἀρσινόης, διά νά συναντήσω τό λαό τοῦ Θεοῦ ἐκεῖ, ὅπου ἡ Θεία Πρόνοια μέ ἔταξε νά διακονήσω.

Πορεύομαι μέ χαρά καί ἔχω στραμμένη τήν προσοχή καί τήν καρδιά μου ὅχι στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία μου, ἀλλά στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Πορεύομαι στό νά κάνω ὅχι κάτι πρωτότυπο ἢ κάτι δικό μου, ἀλλά αὐτό πού κάνει ἡ Ἐκκλησία μας τόσους αἰῶνες. Πορεύομαι, δηλαδή, νά συναντήσω ψυχές καί νά τούς μεταφέρω τό μήνυμα ὅτι οὕτως ἡγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεός, ὥστε τόν μονογενῆ Υἱόν Αὐτοῦ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται ἀλλά ἔχη ζωήν αἰώνιον. Καί εἶναι τό ἔργο αὐτό μέγα, καθότι ἀσχολούμεθα μέ τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀνεκτίμητη ἀξία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἡ καθεμιά εἶναι μοναδική καί ἀναντικατάστατη.

Ἡ χαρά, ὅμως, Μακαριώτατε, αὐτῆς τῆς μεγάλης ὥρας εἶναι κεκραμένη μετά μεγάλης ἀγωνίας. Ὑποψιάζομαι τό μέγεθος τῶν δυσκολιῶν, πού πηγάζουν ἀπό τό ὑπούργημα τοῦτο καί ἡ ἀγωνία κορυφώνεται, ὅταν ἐνθυμοῦμαι τά λόγια τοῦ Χρυσορρήμονος Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος λέει, ὅτι περισσότερο ταράττεται ἡ ψυχὴ τοῦ ποιμένα ἀπό τά προβλήματα, ἀπ' ὅ,τι ταράττεται ἡ θάλασσα ἀπό τά κύματα. Εἶναι μεγάλο τό ἀξίωμα καί μεγάλη ἡ τιμή, πού περιποιεῖ στήν εὐτέλειά μου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ταυτόχρονα, ὅμως, καί τεράστιες οἱ εὐθύνες πού ἀπορρέουν ἐξ αὐτῆς. Λυγίζουν τά γόνατα, καθὼς ἡχοῦν ἀκόμη στά αὐτιά μου τά λόγια τῆς εὐχῆς, πού μόλις πρίν ἀπό λίγο διαβάσατε ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος: «Σύ, Χριστέ, καί τοῦτον τόν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποίησον μιμητὴν Σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ ποιμέ-

νος, τιθέντα τήν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων, ὁδηγόν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ, ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῇ τῷ βήματί Σου ἀκαταισχύντως καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου Σου».

Ὁ Κύριος θέλει τοὺς ἐπισκόπους μιμητές Του, ἔτοιμους νὰ σταυρωθοῦν, νὰ θυσιαστοῦν ὑπὲρ τῆς λογικῆς Του ποιμένης. Ἐπιτρέψτε μου νὰ πῶ, ὅτι γιὰ μένα ἀποτελεῖ συγκυρία ὅτι κατὰ τὴ σημερινή ἡμέρα, ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὑψώνομαι κι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ μου, καθότι σύμφωνα μέ τὰ λόγια σύγχρονου μακαριστοῦ Ἱεράρχου, ἡ ἔδρα τοῦ ἐπισκόπου δέν εἶναι θρόνος δόξης, ἀλλὰ τόπος Σταυροῦ καὶ σταυρόσχημος ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ προσανατολισμὸς τοῦ ἐπισκόπου, χριστοκεντρικὸς καὶ ἀνθρωποκεντρικὸς. Καὶ ὅσο περισσότερο μορφώνεται ὁ Χριστὸς ἐντὸς ἡμῶν καὶ χριστοποιούμεθα, ἀφοῦ ὁ ἐπίσκοπος εἶναι εἰς τύπον Χριστοῦ, τόσον περισσότερο ἱκανώνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας πρὸς διακονίαν τοῦ ποιμνίου, τό ὁποῖο ἐμπιστεύθηκε εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος.

Αἰσθανόμεθα, Μακαριώτατε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία σήμερα μέ τοὺς ποιμένες της, ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς, ἔχει νὰ διαδραματίσει σπουδαῖο ρόλο. Ὁ κόσμος διέρχεται κρίσιν καὶ ζεῖ μέσα στὴν ἀγωνία. Ἀφοῦ τὰ ἔχει δοκιμάσει ὅλα, ζητεῖ πλέον καὶ κάτι ἄλλο. Ζητεῖ τὴ χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ. Αὐτό εἶναι πού καλούμεθα νὰ διδάξουμε δείχνοντας τό δρόμο στοῦ λαοῦ. Ὁ καθένας πρέπει νὰ μάθει ἀπὸ ἡμᾶς ὅτι εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι τὴν πραγματική χαρὰ θὰ τὴ βρεῖ μόνον ἂν ἀποκτήσῃ τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀποστολὴ μας μᾶς φορτώνει μέ ἓνα μεγάλο

χρέος ἔναντι τοῦ κόσμου καί τί θά ἀπολογηθοῦμε στό Θεό ἂν δέν πραγματοποιήσουμε τήν ἀποστολή μας;

Ἰδιαίτερα δέ στήν πατρίδα μας, ὁ ἐπίσκοπος καί ἡ Ἐκκλησία ἔχουν ἀκόμη ἓνα σημαντικό ρόλο. Σέ μιά ἡμι-κατεχόμενη πατρίδα ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας ὡς θεματοφύλακα τῆς πίστεως καί τῆς φυλῆς, ἀποκτᾷ ἀκόμη μεγαλύτερη σημασία. Ἀφουγκραζόμαστε, Μακαριώτατε, τήν ἀγωνία σας γιά τό μέλλον τοῦ τόπου, γιά τό ἔσχατο αὐτό ἄκρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί συμπαριστάμεθα, εὐχόμενοι μαζί σας γιά μιά δίκαιη καί βιώσιμη λύση γιά τό πρόβλημα τοῦ νησιοῦ μας.

Μέ αἰσθήματα χαρᾶς καί ἀγωνίας, ὅπως προανέφερα, ἀλλά καί μέ πλήρη συναίσθηση τῆς εὐθύνης μου, ἀναλαμβάνω σήμερα ἐκ τῶν χειρῶν σας, Μακαριώτατε, τή διαποίμανση τῆς Χωρεπισκοπῆς Ἀρσινόης. Πορεύομαι πρὸς τό ποίμνιο τῆς Χωρεπισκοπῆς αὐτῆς μέ αἶσθημα θυσίας καί μέ διάθεση νά γίνω γιά τόν ἀπλό κόσμο ὁ καλός ποιμήν, ὁ ὁποῖος «τήν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησι ὑπὲρ τῶν προβάτων».

Αἰσθάνομαι, Μακαριώτατε, προσωπική ὑποχρέωση ἀπέναντί σας γιά τήν ὅσο τό δυνατόν καλύτερη διαποίμανση τῆς ἐμπιστευμένης μοι Χωρεπισκοπῆς, γνωρίζοντας ὅτι μέ δική σας πρωτοβουλία ἀνασυστήθηκε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ὡς Μητροπολίτου Πάφου.

Συμπαραστάτες στό ἔργο αὐτό ἐπικαλοῦμαι τοὺς ἁγίους ποὺ ἁγίασαν στή Χωρεπισκοπή Ἀρσινόης, Ἀρίσωνα, Ἀρκάδιο, Νίκωνα καί Προέχιο τοὺς ἐπισκόπους, τόν ἅγιο Θεοσέβιο τόν Ἀρσινοήτη, τόν ἅγιο Καλανδίωνα καί τόν ἅγιο Νικόλαο τό Νεομάρτυρα καί πολλοὺς ἄλλους, ποὺ ἁγίασαν στή γῇ τῆς Ἀρσινόης.

Γνωρίζω, Μακαριώτατε, ὅτι ὁ πῆχυς ἐτέθη ψηλά στή Χωρεπισκοπή Ἀρσινόης, διότι προκάτοχός μου ἦταν ὁ

νῦν Μητροπολίτης Πάφου κύριος Γεώργιος. Θά προσπαθήσω, ὅμως, ὅση ἡ δύναμίς μου, καί στηριζόμενος στή βοήθεια τοῦ Μητροπολίτου Πάφου, νά συνεχίσω τό σημαντικό ἔργο πού ἔχει ἐπιτελέσει στήν περιοχή. Ἡ Χωρεπίσκοπή θά συνεχίσει νά εἶναι, ὅπως ἦταν, ἀνοιχτή καί ἔτοιμη νά δεχτεῖ καί τόν πιό ἀπλό ἄνθρωπο γιά νά τόν ἀκούσει καί νά τόν βοηθήσει.

Τελειώνοντας τό λόγο μου, Μακαριώτατε, ἐπιτρέψτε μου νά ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη μου πρός τό σεπτό πρόσωπό σας διά ὅσα πράττετε γιά μένα σήμερα καί νά σᾶς βεβαιώσω, ὅτι ὁ Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης θά βρίσκεται πάντοτε στό πλευρό σας καί θά εὐχεται διά τήν υἰεῖαν καί μακροημέρευσίν σας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Εὐγνώμονα εὐχαριστία ὀφείλω καί στή σεβαστή χορεία τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι μέ τίμησαν μέ τήν ψήφόν τους καί σήμερα συμπροσεύχονται διά τήν ἀνάδειξή μου εἰς Ἀρχιερέα.

Ἰδιαιτέρως, ὅμως, ὀφείλω ἐκ βάθους νά εὐχαριστήσω τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Πάφου κύριο Γεώργιο, ὁ ὁποῖος πρότεινε τήν ἐλαχιστότητά μου διά τήν πλήρωση τοῦ Θρόνου τῆς Ἀρσινόης. Θά ἤθελα νά διαβεβαιώσω τό Μητροπολίτη Πάφου, ὅτι θά πράξω ὅ,τι εἶναι δυνατόν διά νά μή διαψευστοῦν οἱ προσδοκίες του καί διά νά τιμήσω τήν ἐπιλογή του.

Θά ἦτο παράλειψή μου νά μή εὐχαριστήσω τήν ὥρα αὐτή καί τόν Μητροπολίτη Κιτίου κύριο Χρυσόστομο, διά τῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου εἰσῆλθα στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Θά ἤθελα νά τόν εὐχαριστήσω διά τή συμπαράσταση καί τό ἐνδιαφέρον μέ τά ὅποια μέ περιέβαλε, ἀλλά καί τήν ἐμπιστοσύνη πού μοῦ ἔδειξε κατά τή διάρκεια τῆς διακονίας μου στήν Ἱερά Μητρόπολη Κιτίου ἐκ τῆς

θέσεως τοῦ Πρωτοσυγκέλλου.

Ἀλλά καί στόν σεβαστό Γέροντα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου, Ἀρχιμανδρίτη Συμεών, ἐκφράζω τήν εὐγνωμοσύνη μου διά ὅσα μοῦ πρόσφερε μέχρι σήμερον στή ζωή μου. Τόν εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως διά τήν ἀγάπη, πού μοῦ ἔχει ἐμφυσήσει διά τήν ἐκκλησιαστική παράδοση τῆς Κύπρου, μέσα ἀπό τή διδασκαλία τῆς πάντιμης τέχνης τῆς ἱστορήσεως εἰκόνων.

Τούς κατά σάρκα γονεῖς μου εὐχαριστῶ διά τά ὅσα ἔπραξαν γιά μένα, διά τή σωματική, ἀλλά καί πνευματική ἀνάπτυξή μου. Ὑλικές εὐχαριστίες ἐκφράζω πρός τόν πατέρα μου, ὁ ὁποῖος εἶναι παρών ἐδῶ, διά δέ τήν κεκοιμημένη μητέρα μου εὐχομαι ὁ Θεός νά τῆς δίνει ἀνάπαυση καί ἀναψυχή ἐν σκηναῖς δικαίων.

Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, ὅλους, ὅσοι ἔχουν παραστεῖ σήμερα, αὐτή τή μεγάλη ἡμέρα καί ὥρα, ἰδιαιτέρως δέ ὅσους ἔχουν ταξιδέψει ἀπό τό ἐξωτερικό διά νά εἶναι σήμερον ἐδῶ. Εὐχαριστῶ τούς παρόντες καί ἀπόντες, οἱ ὁποῖοι πολυτρόπως μέ ἔχουν βοηθήσει μέχρι σήμερον στή ζωή μου καί ὑπόσχομαι, ὅτι θά εὐχομαι πάντοτε γι' αὐτούς στό Ἱερό Θυσιαστήριο.

Τέλος εὐχαριστῶ τόν κλῆρο καί λαό τῆς Χωρεπισκοπῆς Ἀρσινόης διά τήν ἐγκαρδιότητα, μέ τήν ὁποία μέ δέχθηκαν στίς λίγες ἐπισκέψεις πού ἔχω κάνει μέχρι στιγμῆς ἐκεῖ. Τούς διαβεβαιώνω, ὅτι πορεύομαι κοντά τους μέ πνεῦμα θυσίας καί αὐταπάρνησης καί θά ἀναλῶνω τόν ἑαυτό μου διά τό καλό τοῦ ποιμνίου, πού μοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός.

Εὐχθεῖτε, Μακαριώτατε, ὅπως ἡ παντοδύναμη δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου εἶναι βοηθός καί ἀντιλήπτωρ στήν πορεία μου πρός δόξαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμήν!».

Μετά τό τέλος τῆς ἀντιφωνήσεως ὁ νεοχειροτόνητος ηὐλόγησε τόν λαόν, ἐποίησε τήν Ἀπόλυσιν τῆς Πεντηκοστῆς καί διένειμε τό ἀντίδωρον. Μετά ταῦτα μετέβη εἰς τήν παρά τόν ἱερόν ναόν αἴθουσαν, ἔνθα καί ἐδέχθη τάς συγχαρητηρίους εὐχάς τοῦ πληρώματος.

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς γεῦμα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Hilton Park».

Ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Α.Θ. ΤΟΥ ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ

Ὁ Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος ἐγεννήθη τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1969 εἰς Λάρνακα. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Τό 1996 ἐχειροτονήθη Διάκονος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Γεωργίου Κοντοῦ, ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου, ἐνταχθεὶς ἅμα εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου. Δύο ἔτη ἀργότερον, τό 1998, ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος εἰς τὴν ἰδίαν Ἱερὰν Μονήν, ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου κ. Χρυσοστόμου.

Τό 2005 μετέβη διὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς τὸ SOAS College τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου. Τό ἴδιον ἔτος προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου. Εἰς Ἀγγλίαν προσέφερε τάς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ 2005 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 2007, ὡς Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Λονδίνου.

Μετά τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς Κύπρον, διωρίσθη, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 2008, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιτίου.

Τὴν 11ην Σεπτεμβρίου 2008, μετὰ ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου κ. Γεωργίου, ἐξελέγη παμψηφεί ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης. Ἡ χειροτονία αὐτοῦ εἰς Ἐπίσκοπον ἔγινεν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου Β' τὴν Κυριακὴν, 14ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Ὁνομαστικὴ ἑορτή: 9 Νοεμβρίου.